

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1886	Κυριακὴ τοῦ Τυφλοῦ (Πράξ. 16,16-34) 17 Μαΐου 2015 πρῶτῃ	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ σεισμὸς τῶν Φιλίππων

«Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου» (Πράξ. 16,26)

«**Ἐν φυλακῇ ἤμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με**»
(Ματθ. 25,36). Αὐτὰ τὰ λόγια θὰ πῆ ὁ Κύριος τὴν ἡμέρα τῆς παγκοσμίου κρίσεως. Γι' αὐτὸ κ' ἐμεῖς σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἂν μέχρι τώρα δὲν κάναμε μιὰ τέτοια ἐπίσκεψη, **ἄς ἐπισκεφθοῦμε, νοερῶς ἔστω, μιὰ φυλακὴ.**

Γιὰ δύο φυλακισμένους μιλοῦν σήμερα οἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων (βλ. Πράξ. 16,16-34). Μέσα στὴ φυλακὴ εἶνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ ὁ συνεργάτης του ὁ Σίλας. –Μὰ στὶς φυλακὲς εἶνε ἐγκληματίες· **γιατί νὰ εἶνε φυλακισμένοι οἱ ἀπόστολοι;** τί κακό, τί ἐγκλημα ἔκαναν;

Πρέπει νὰ γνωρίζουμε, ἀγαπητοί μου, ὅτι μέσα στὶς φυλακὲς δὲν εἶνε πάντοτε μόνο ἐγκληματίες· ὑπάρχουν περιπτώσεις, πού μέσα στὶς φυλακὲς εἶνε καὶ ἄθῳοι ἄνθρωποι. Ἔτσι συμβαίνει κ' ἐδῶ. Τί ἔκαναν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Σίλας; Τὸ ἐγκλημά τους εἶνε ὅτι **κήρυξαν τὸ Χριστό,** ὅτι εἶπαν τὴν ἀλήθεια. Ἔκαναν δὲ καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη ἐκεῖ στοὺς Φιλίππους, πού τὰ ἐρείπιά τους σφάζονται δίπλα στὴν Καβάλα.

Στοὺς Φιλίππους ὑπῆρχε **ἓνα κορίτσι μὲ «πνεῦμα πύθωνος»** (Πράξ. 16,16). Τί θὰ πῆ «πνεῦμα πύθωνος»; Ἦταν δαιμονισμένο, κι ἀπὸ δαιμονικὴ ἐπήρεια εἶχε μιὰ ἰκανότητα νὰ ἀπαντᾷ σὲ διάφορες ἐρωτήσεις ἀνθρώπων, ἔδινε καταπληκτικὲς ἀπαντήσεις γιὰ διάφορα ζητήματα. Ἦταν δηλαδή, γιὰ νὰ μιλήσουμε μὲ σύγχρονη γλῶσσα, ἓνα εἶδος **μέντιουμ.**

Τὰ **μέντιουμ,** ὄργανα τοῦ σατανᾶ, εἶνε διαβολικοὶ ἄντρες ἢ γυναῖκες, πού ἀσκοῦν τὸν **πνευματισμό.** Σ' αὐτοὺς καταφεύγουν τὴ νύχτα, εἴτε στὴν Ἀθήνα εἴτε σὲ ἄλλες πόλεις, διάφοροι «πελάτες», ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας, καὶ ἐρωτοῦν λ.χ. γιὰ τοὺς νεκροὺς τους καὶ γιὰ διάφορα ἄλλα προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν· κι αὐτοὶ ἀπαντοῦν, ὅτι τοὺς παρουσιάζεται **δηθεν τὸ πνεῦμα**

τοῦ ἄλφα ἢ τοῦ βῆτα προσώπου –στὴν πραγματικότητα ὁ διάβολος– καὶ τοὺς δίνει τὶς ἀπαντήσεις πού περιμένουν. Ὅπως εἶνε λοιπὸν τὰ σημερινὰ μέντιουμ, ἔτσι ἦταν καὶ ἡ κοπέλλα αὐτὴ τότε μὲ τὸ «πνεῦμα πύθωνος», πού εἶνε δαιμονικὸ πνεῦμα. Ὁ κόσμος δυστυχῶς δὲν ἀκούει τὸ Χριστό, δὲν πιστεύει στὸ Χριστό. Πιστεύει στὰ δαιμόνια, πιστεύει στὸν **πνευματισμό.** Ἔτσι εἶνε· ὅποιος δὲν πιστεύει στὸ Χριστό, τὸν ἀληθινὸ Θεό, θὰ πιστέψῃ στὸν διάβολο. Καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς γίνεται σήμερα. Οἱ ἄνθρωποι δὲν πιστεύουν στὸ Θεό, ἀλλὰ πιστεύουν σὲ ὅλα τὰ ἄλλα, στὰ δαιμονικὰ συγκροτήματα.

Ἡ κοπέλλα λοιπὸν αὐτὴ μὲ τὸ «πνεῦμα πύθωνος» ἀπαντοῦσε βέβαια στὰ ζητήματα πού τῆς ἔθεταν, ἀλλ' **ἀπαντοῦσε ἐπὶ πληρωμῇ.** Ἦταν τρόπον τινὰ μιὰ **πυθία,** ὅπως ἡ ἀρχαία πυθία τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν. Ἦταν, ἄς ποῦμε, ἡ πυθία τῶν Φιλίππων. Εἶχε ἐγκαταστήσει κι αὐτὴ ἓνα μαντεῖο, καὶ ἔδινε διάφορες ἀπαντήσεις ἐπὶ πληρωμῇ. Ἀλλὰ τὶς εἰσπράξεις, πού εἶχε, τὶς ἔπαιρναν τ' ἀφεντικά της.

Ὅταν πῆγε ἐκεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, μὲ τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ ἔβγαλε μέσα ἀπὸ τὸ κορίτσι αὐτὸ τὸ «πνεῦμα πύθωνος», καὶ τὸ δυστυχισμένο πλάσμα θεραπεύθηκε, ἔγινε καλά. Βλέποντας ὁμως οἱ κύριοί της, ὅτι ἡ ὑπερέτριά τους ἔχασε τὴν ἰκανότητα νὰ μαντεύῃ καὶ νὰ δίνη ἀπαντήσεις κι ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον καμμία ἐλπίδα κέρδους γι' αὐτούς, ὠργίστηκαν, θύμωσαν, κι ἀπ' τὸ κακό τους πῆγαν στὶς ἀρχὲς καὶ ἐξουσίες καὶ **κατήγγειλαν τοὺς δύο ἀποστόλους,** ὅτι εἶνε ταραξίες, ὅτι εἶνε ἐπαναστάτες, ὅτι ἤρθαν στὴν πόλι τους μὲ σκοπὸ ν' ἀνατρέψουν τὸ καθεστῶς, ὅτι εἶνε ἐναντίον τῶν νόμων, ἐναντίον τοῦ καίσαρος, ἐναντίον τῶν Ἰωμαίων...

Αὐτὰ ἦταν κατηγορίες σοβαρῆς, ἀλλ' ὅλα ψεύτικα, ἀνυπόστατα. Καὶ δυστυχῶς οἱ στρατηγοὶ τῆς πόλεως πίστεψαν στὴν καταγγελία,

στις συκοφαντίες αὐτῶν τῶν συμφεροντολόγων καὶ ἰδιοτελῶν ἀνθρώπων, ποὺ ἐκμεταλλεύονταν ἓνα ἀπροστάτευτο κορίτσι, καὶ ἤρθαν μέσα στοὺς πληθῆς, **συνέλαβαν καὶ ἔδειραν τὸν Σίλα καὶ τὸν Παῦλο**. Χτυπημένους - πληγωμένους τοὺς παρέδωσαν στὸν διευθυντὴ τῶν φυλακῶν τῶν Φιλίππων, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ οἱ κρατούμενοι εἶχαν χαρακτηρισθῆ ὡς μεγάλοι ἐγκληματίες, τοὺς ἔρριξε στοὺς ἐσωτερικὸ καὶ βαθὺ κελλί, σ' ἓνα σκοτεινὸ μπουντρούμι, καὶ ἔδεσε τὰ πόδια τους στοὺς εἰδικὸ ξύλο, ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ φύγουν ἀπὸ 'κεῖ. Σῶζεται μέχρι σήμερα ἡ φυλακὴ αὐτὴ στὰ εἰρηναία τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Φιλίππων.

Στὴ φυλακὴ λοιπὸν οἱ ἀπόστολοι Παῦλος καὶ Σίλας. Φαντάζεται κανεὶς, τί συνθήκες ἐπικρατοῦσαν ἐκεῖ καὶ πόσο πρέπει νὰ ἦταν στενοχωρημένοι. Ἄλλ' ὅπως αὐτὸς ποὺ κάνει τὸ κακό, ἀγαπητοί μου, καὶ στὰ παλάτια νὰ μένη, σκορπιὸ ἔχει μέσα του, ἔτσι κι αὐτὸς ποὺ κάνει τὸ καλό, ἀκόμη κι ἂν τὸν πιάσουν καὶ τὸν ρίξουν στὴ φυλακὴ, **παράδεισο ἔχει στὴν καρδιά** του. Διότι μπορεῖ νὰ κατοικήσῃ σὲ παλάτια καὶ λόγω τύψεων τῆς συνειδήσεως νὰ ἔχῃ μέσα σου κόλασι, καὶ μπορεῖ νὰ κατοικήσῃ μέσα σὲ φυλακὴς κ' ἐπειδὴ ἡ συνειδήσι σου εἶνε ἡσυχὴ νὰ ἔχῃ παράδεισο.

Οἱ δύο ἀπόστολοι ἦταν μέσα στοὺς μπουντρούμι γιὰ τὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴ δόξα τοῦ εὐαγγελίου. Ἡ συνειδήσι τους δὲν τοὺς ἔτυπτε γιὰ κάποιο ἐγκλημα. Γι' αὐτὸ εἶχαν χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι. Ἐκδήλωσι τῆς ψυχικῆς τους καταστάσεως εἶνε, ὅτι τὴ νύχτα - τὰ μεσάνυχτα αὐτοὶ δὲν μεμψιμοιροῦσαν ὅπως οἱ ἄλλοι κρατούμενοι, δὲν ἔκλαιγαν, δὲν ἀναστενάζαν. Ἄλλὰ τί ἔκαναν· ἔψαλλαν ὀλόγλυκα τραγούδια. Λὲς κ' ἦταν φυλακισμένα ἀηδόνια, κελαῖδοῦσαν ἐκεῖ, μέσ' στὰ μπουντρούμια τῆς φυλακῆς. Προσεύχονταν καὶ ὑμνοῦσαν τὸ Θεό, τοὺς ἄκουγαν δὲ ἔκπληκτοι οἱ ἄλλοι κρατούμενοι νὰ κάνουν **μιὰ κατανυκτικὴ ἀγρυπνία**, κάτι ποὺ δὲν εἶχαν ξανακούσει. Παράξενα πράγματα. Φανταστῆτε νὰ εἶνε φυλακισμένοι, δαρμένοι, χτυπημένοι, νὰ περιμένουν τὴν ἄλλη μέρα νὰ τοὺς ἐκτελέσουν, κι αὐτοὶ νὰ ἔχουν ἀνάπαυσι στὴν καρδιά τους καὶ νὰ δοξάζουν τὸ Θεό! Ὅποιος πιστεύει στὸ Χριστό, κάνει καὶ τὸ μπουντρούμι ἐκκλησία. Ἐκκλησία δὲν εἶνε μόνο ὁ ναός· ὅπου νὰ πᾶς κι ὅπου νὰ βρεθῆς, ὅταν ἔχῃς τὸ Χριστὸ μέσα σου, ὅλα τὰ μεταβάλλεις σὲ ἐκκλησία, σὲ βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ σὲ παράδεισο.

Ἄλλ' ἐνῶ οἱ δύο ἀπόστολοι μέσα στὴ φυλακὴ ὑμνοῦσαν τὸ Θεό, τί συνέβη; «*Ἄφνω σει-*

σμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου» (Πράξ. 16,26). Ξαφνικὰ ἔγινε **τρομερὸς σεισμός**. Σείσθηκε ἀπ' τὰ θεμέλια ὅλη ἡ φυλακὴ. Καὶ ἦταν τόσο δυνατὸς ὁ σεισμός, ὥστε οἱ σιδερένιες πόρτες ἔφυγαν ἀπὸ τὴ θέσι τους, ἄνοιξαν ὅλα τὰ κελλιά, ἔπασσαν οἱ ἀλυσίδες ὄλων τῶν κρατουμένων, καὶ τώρα ὅλοι ἦταν ἐλεύθεροι νὰ δραπετεύσουν.

Ἄπ' τὸ σεισμὸ ξύπνησε κι ὁ **δεσμοφύλακας**, ὁ ὑπεύθυνος τῶν φυλακῶν. Βλέποντας τὶς πόρτες ὀρθάνοιχτες, νόμισε πῶς οἱ φυλακισμένοι ἔχουν δραπετεύσει, κι ἀμέσως ἀναλογίσθηκε τὴν εὐθύνη ἀπέναντι τοὺς προϊσταμένους του. Καὶ εἶχε πράγματι μεγάλη εὐθύνη γιὰ τὴ φρούρησι τῶν κρατουμένων, ὁ δὲ ῥωμαϊκὸς νόμος ἦταν πολὺ αὐστηρὸς. Τὸ θεωροῦσε καὶ προσβολὴ νὰ φύγουν μέσ' ἀπ' τὰ χέρια του οἱ φυλακισμένοι. Κατάλαβε τί τὸν περιμένει τώρα πλέον, κι ἀπελπισμένος, ὁ Ῥωμαῖος αὐτὸς στρατιώτης, ἔβγαλε ἀμέσως ἓνα μαχαίρι κ' ἦταν ἔτοιμος ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἄλλὰ πάνω στὴν κρίσιμη στιγμή, μέσα ἀπ' τὸ βάθος τῆς φυλακῆς, ἀκούσθηκε μιὰ δυνατὴ φωνή· «Μὴν κάνῃς κανένα κακὸ στὸν ἑαυτὸ σου, γιὰτὶ ὅλοι εἴμαστε ἐδῶ» (Πράξ. 16,28). Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Παύλου, ποὺ τὸν βεβαίωνε ὅτι, ἐνῶ ἦταν ἐλεύθεροι, κανεὶς δὲν εἶχε φύγει.

Τότε κατάλαβε ὁ δεσμοφύλακας, ὅτι τέτοιοι ἄνθρωποι, ποὺ ἐνῶ μποροῦσαν νὰ φύγουν ἀπὸ τὴ φυλακὴ αὐτοὶ δὲν ἔφυγαν, δὲν πρέπει νὰ εἶνε τυχαῖοι. Κατάλαβε, ὅτι μπροστά του ἔχει κάποια ἐξαιρετικὰ ὄντα, ἔχει μεγάλους ἀνθρώπους, ἀγίους. Τοὺς βγάζει λοιπὸν ἔξω καὶ πέφτοντας στὰ πόδια τους τοὺς λέει· «Ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ σωθῶ; Κι αὐτοὶ τοῦ ἀπήντησαν· —«*Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου*» (Πράξ. 16,31). Καὶ πίστεψε. Ὅλη ἐκείνη τὴ νύκτα τοῦ μιλοῦσαν γιὰ τὸ Χριστό. Τέλος **βαπτίσθηκα καὶ ὁ ἴδιος καὶ ὅλο τοῦ τὸ σπίτι**, καὶ τὸ πρῶτὸ ἦσαν πλέον ὅλοι Χριστιανοὶ βαπτισμένοι.

* * *

Αὐτὰ λένε, ἀγαπητοί μου, οἱ Πράξεις τῶν ἀποστόλων. Ποιὸς τώρα διαβάζοντας αὐτὸ τὸ περιστατικὸ θὰ πῆ, ὅτι ὁ σεισμός ποὺ ἔγινε τὴ νύχτα ἐκείνη στὴ φυλακὴ ἦταν ἓνα τυχαῖο πρᾶγμα; Στὸν αἰῶνα μας ὅλα θεωροῦνται τυχαῖα. Εἶνε, λένε, φυσικὰ φαινόμενα· ὅλα ὀφείλονται σὲ φυσικὰ φαινόμενα. Ἄλλ' ἐδῶ ὁ θεόπνευστος λόγος μᾶς διδάσκει, ὅτι ὁ σεισμός αὐτὸς **δὲν ἦταν ἀπλὸ φυσικὸ φαινόμενο, ἓνα τυχαῖο γεγονός**. Γι' αὐτὸ θὰ συνεχίσουμε ἐπ' αὐτοῦ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**